

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 9 (291)
2017. gada
7. maijs

FATIMAS NOTIKUMIEM - 100

Fatima! Cik bieži šo vārdu dzirdam un lasām mūsu dienās! Fatima - pasaulslavenā svētceļojumu vieta Portugālē. 1917. gada 13. maijā un vēl nākošo 5 mēnešu 13. dienā, netālu no nelielā Fatimas ciema, Kovas da Iria kalnu ielejā, trim ganiņiem: Jacintai (7 gadi), Franciskam (10 gadi) un Lūcijai (11 gadi) parādījās Vissv. J. Marija. Tāpat kā Bernadetei, kurai Dievmāte parādījās Lurdā, bērniem sākumā neviens neticēja, ieskaitot pat viņu vecākus. Bērnus visādi pratināja un pārbaudīja gan viņu vecāki, gan valsts ierēdņi, gan vietējā garīdzniecība.

Pēc 13. maija, turpmāko mēnešu 13. dienā bērnu ekstāze redzējumu brīžos un to neparastais prieks, sāka ļaudis pārliecināt. Sāka pulcēties arvien vairāk cilvēku parādību dienās. 13. oktobrī Kova da Iria ielejā, neskatoties uz lietus gāzēm, sapulcējās ap 100.000 cilvēku, to starpā daudz neticīgo. Notika lielais saules brīnums, kuru redzēja visi sapulcējušies Kova da Iria ielejā un pat tuvāk apkārtnē. Saule sāka „dejot”. Tā sāka virpuļot kā milzīga uguns ripa. Beidzot likās, ka tā kļūst asins sarkana un metās no vienas debess puses uz otru, izšaujot no sevis milzīgus asinsarkanus kūlus, kas

apspīdēja zemi, kokus, cilvēku sejas un viņu drēbes visdažādākās krāsās: zaļā, sarkanā, zilā, violetā. Saules riņķošana atkārtojās trīs reizes: saule krita un cēlās, krita it kā cilvēkiem virsū un atkal attālinājās. Izbijušies cilvēki krita ceļos, domādami, ka

pasaules beigas. Tie sauca uz Dievu, lai glābj. Pat neticīgie krita ceļos. Tas viss turpinājās apm. 10 minūtes. Pēc tam saule atgriezās savā vietā. Cilvēki kļiedza: Brīnums, brīnums, bērniem taisnība! Šo saules brīnumu aprakstīja un nenoliedza pat divi portugāļu lielākie un liberālākie laikraksti.

Pēc saules brīnuma vietējais bīskaps Hose Alves da Silva sastādīja kanonisko komisiju un lika tai izdarīt rūpīgu un sīku izpēti. Iztaujāja bērnus, tūkstošiem liecinieku, konsultējās ar zinātniekiem, iztīrāja katru iespēju parādību dabīgai izskaidrošanai. Pēc 12 gadiem, izmeklēšana bija noslēgta un atzinumus nodeva Romai. Pāvests Pijš XI jau 1922. gadā atklāti izteica ticamību Fatimas parādībām un pāvests Pijš XII sekojot Fatimas vēstījumam, 1942. gadā vēltīja Krieviju un visu pasauli Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirdij. Tāpat to darīja pāvesti Pāvils VI 1964. gadā un Jānis Pāvils II 1984. gadā. *(turpinājums 3. lpp)*

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 7. maijs

Lieldienu "Labā gana" 4. svētdiena

Jēzus Sirds godināšana.

Visv. Sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"

9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Svētā Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums. Svētlietu pasvēte

12.30 Laulības:

Jānis Šlahota un Daiga Šlahota (Kravale)

13.15 Svētdienas skola

15.00 Svētā Mise bērniem par +Eleonoru Bankeviču

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Svētā Mise par +Mariju Jefimovu

Pirmdiena, 8. maijs

8.00 Svētā Mise par Valentīnu Dembovsku 70 gadu jubilejā. Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 9. maijs

8.00 Svētā Mise par +Annu Jansonu un mūžībā aizgājušajām Jansonu un Andžānu dzimtām. Jaunavas Marijas litānija

15.30-17.30 Grēksūdze

18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās

Svētdienas skolas telpās

19.00 Svētā Mise Onkoloģiskajā centrā

Trešdiena, 10. maijs

8.00 Svētā Mise par +Armandu Dravnieku un mūžībā aizgājušajām Dravnieku un Maulu dzimtām.

Jaunavas Marijas litānija

19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Ceturtdiena, 11. maijs

8.00 Svētā Mise par +Eleonoru un +Juri Ričikiem un mūžībā aizgājušajām Ričiku un Astiču ģimenēm. Jaunavas Marijas litānija

18.00 Euharistiskā adorācija

19.00 Svētā Mise jauniešiem par Regīnas Sarkanēs 51 nodzīvotajiem dzīves gadiem. Piedalās ansamblis "Effata"

Piektdiena, 12. maijs

8.00 Svētā Mise par +Jāni, +Annu, +Jāzepu Pabērziem un Pabērzu dzimtas aizgājušajiem Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 13. maijs

Visv. Jaunava Marija no Fatimas

8.00 Svētā Mise par Annu, Irēnu, Alfonu un Birutu. Jaunavas Marijas litānija

11.00 Kristības

15.00 Laulības. Ivo Krupenkovs un Linda Laure

Svētdiena, 14. maijs

Lieldienu 5. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"

9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Svētā Mise

13.15 Svētdienas skola

15.00 Svētā Mise bērniem, par Mezaļu ģimeni

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Svētā Mise par +Irēnu Samsoni

Pirmdiena, 15. maijs

8.00 Svētā Mise par +Ingunu Vīganti Jaunavas Marijas litānija

11.00 Svētā Mise Aglonas Dievmātes godam

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Renārs Birkovs, vikārs:

mob. 28688843

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Otrdiena, 16. maijs

8.00 Svētā Mise par +Virgīniju Laksu
Jaunavas Marijas litānija
15.30-17.30 Grēksūdze
18.00 Svētā Mise Adorācijas kapelā

Trešdiena, 17. maijs

8.00 Svētā Mise par Dominiku Marnauzu
Jaunavas Marijas litānija
19.00 Saderināto un iemīļējušos tikšanās
Svētdienas skolas telpās
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Ceturtdiena, 18. maijs

8.00 Svētā Mise par +Aleksandru
Maļinovski. Jaunavas Marijas litānija
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par Zauku un
Biņķu ģimeņu mirušajiem. Piedalās
ansamblis "Ex Animo". Slavēšana

Piektdiena, 19. maijs

8:00 Svētā Mise par +pr. Antonu Smelteri
Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 20. maijs

8.00 Svētā Mise par +Bruno Brici. Jaunavas
Marijas litānija
11.00 Kristības
18.00 Dziedināšanas Svētā Mise

Svētdiena, 21. maijs
Lieldienu 6. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas
telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise bērniem, devēja nodomā
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Svētā Mise Šonšates Dievmātes
lūgšanu kopienas nodomā

FATIMAS NOTIKUMIEM - 100*(turpinājums no 1. lpp)*

Fatima atrodas apm. 150 km uz ziemeļiem no Portugāles galvas pilsētas Lisabonas. Fatimas bazilikas būve sāka 1928. gadā un nobeigta 1934. gadā. Bazilika spēj uzņemt līdz 30.000 dievlūdzēju. Svētdienās un lielākos svētkos sv. Misi svin ārpusē. Altāris ir uz baznīcas kāpnēm, uz kurām vien var novietoties 8000 cilvēku. Lielais laukums, turpretim, var uzņemt 200.000 svētceļnieku. Laukuma priekšplānā, tajā vietā, kur parādījās Dievmāte, uzcelta neliela kapela, kurā novietota Jaunavas Marijas statuja, kādu to redzēja bērni. Pie ieejas laukumā ir uzcelts augsts krusts ar uzrakstu tā pakājē: Gandarīšanu un lūgšanu! Tas atgādina Fatimas galveno vēstījumu cilvēcei. Daudzi svētceļnieki, gandarīšanas nolūkā izteikdami lūgšanas, uz ceļiem lēnām virzās pāri lielajam laukumam uz baziliku. Pie altāra laukumā sv. Mises laikā tiek uzstādīta Dievmātes statuja, kuru parasti nes procesijās. Šo statuju pēc dievkalpojuma svinīgi nes prom. Taču šis svētceļojumu iespaids ir paliekošs.

Pāvests Pāvils VI Fatimu apmeklēja 1967. gadā 13. maijā. Jānis Pāvils II Fatimu apmeklēja 1982.g. un 2000.g. 13. maijā, Benedikts XVI 2010.g. 13. maijā. Šogad maijā uz šo Jaunavas Marijas svētvietu dodas pāvests Francisks svinēt Fatimas notikumu simtgadi un atzīt par svētajiem Francisku un Jacintu Marto. Būtu noderīgi pārdomāt par šīs vietas vēsturiskumu, svētumu un nolikt pie Dievmātes kājām savus lūgumus: par Baznīcu Latvijā, par saviem radiem, draugiem un pārējiem, par mūsu zemes garīgo un morālo atjaunotni.

Novērojot 20. gadsimta laiku zīmes, Fatima ir noteikti viena no lielākajām, jo tās vēsts paredz daudzus vēlākos notikumus, to izvēršanās saistīta ar cilvēku atbildi uz šīm norisēm. Runa iet par diviem pasaules kariem, arī tautu vienošanos dialoga un miera labā; daudzu cilvēku apspiestību un ciešanām, arī jaunām iespējām starptautiskā mērogā; krīzes situācijām Baznīcas locekļu dzīvēs, arī lielāku

kopību Baznīcā; to, ka daudzi attālinās no Dieva, tomēr Patiesības Gars darbojas cilvēku sirdīs un kopienās.

Fatima izceļas starp šīm un citām laiku zīmēm ar to, ka palīdz redzēt Dieva roku, viņa apredzības vadību, pacietīgā un žēlsirdīgā Tēva klātbūtni arī 20. gadsimtā un mūsu laikā. Ja runā par to, ka cilvēks attālinās no Dieva, tad Dievs ļauj cilvēkam justies tālu no viņa, jo respektē viņa brīvību. Ja arī tumsa pārņem vēsturi, dzīve vairs nav tik skaidra savos morālajos pamatos, tomēr Dievs aizvien sniedz savu patvērumu.

Kāds ir Fatimas atklāsmes vēstījums? Ko Dievmāte vēlējas cilvēcei pateikt? Vēstījuma kodols ir šāds: Cilvēkiem jāatgriežas no grēcīgās dzīves un jāgandara; tiem sirsnīgi jālūdzas, sevišķi ik dienas skaitot rožukroni; parādīšanās vietā jāuzceļ kapela un cilvēci jāveltī Marijas Sirdij; ja cilvēki labosies, darīs gandarīšanu un lūgsies, beidzot Krievija atgriezīsies pie Dieva un pasaulē būs miers.

Trešā noslēpuma atklāšana 2000. gadā atgādina, ka morālā atgriešanās un patiesa miera sasniegšana notiek dramatiski Dieva apredzības vadībā. Mātes Marijas roka bija novirzījusi liktenīgo lodi, kas tika raidīta uz pāvestu Jāni Pāvilu II 1981. gada 13. maijā, atkal liecina par to, ka likteni var mainīt, ka ticība un lūgšana ir spēks, kas var ietekmēt vēstures gājienu, un ka galu galā lūgšana ir spēcīgāka par lodēm un ticība - spēcīgāka par armijām. Marija saka: "Mana Bezvainīgā sirds triumfēs". Tātad sirds, kas ir atdota Dievam, Dieva apceres šķīstīta, ir stiprāka par jebkura veida ieročiem. Marijas piekrišana Dieva gribai, Viņas Sirds izteiktais vārds ir mainījis pasaules vēsturi, jo pateicoties Viņas "jā" vārdam, Pestītājs ienāca pasaulē, Dievs kļuva par cilvēku mūsu pasaulē un paliek ar mums uz mūžīgiem laikiem.

Fatimas vēsts pasaulei caur trim bērniņiem pastāv aicinājumā atgriezties, lūgties, īpaši rožukroni, un gandarīt par saviem un visas cilvēces grēkiem. Šī vēsts izriet no Evaņģēlija, no Kristus vārdiem savas publiskās darbības sākumā: „Gandariet, un

ieticiet Evaņģēlijam!” (Mk 1:15). Šī vēsts domāta cilvēka iekšējai pārveidošanai, grēka sakāvei cilvēkā, labā nostiprināšanai un svētuma sasniegšanai. Fatimas vēsts nozīmē mīlestību no Marijas sirds, kas vienmēr atvērta saviem bērniem.

Bezvainīgā Marijas Sirds tika atvērta mums uz Kalvārijas kalna ar Jēzus vārdiem: „Sieviet, lūk, tavs dēls.” Tad viņš teica māceklim: ‘Lūk, tava māte.’ Un no šīs stundas māceklis ņēma viņu savā namā” (Jņ 19:26-27) Krusta pakājē Marija kļuva Māte visiem Kristus atpestītajiem. No tā laika viņas Bezvainīgās Sirds lielākās rūpes ir visu cilvēku mūžīgā pestīšana.

Lūgsimies par visu cilvēku morālo un garīgo atgriešanos. Vērsīsimies ar pašvību pie Marijas, Fatimas Dievmātes, lai viņa aizsargā mūs no nocietināšanās grēkā un verdzības ļaunajam. Lūgsimies, lai cilvēki vairāk atzītu vienu patieso Dievu un viņa sūtīto Jēzu Kristu.

JKV

SIGNUM MAGNUM - 50

1967. gada 13. maijā svētīgais pāvests Pāvils VI izdeva apustulisku pamudinājumu „*Signum Magnum*.” Dokumenta nosaukums „Lielā zīme” attiecas uz Atklāsmes grāmatā redzēto „saulē tērpto sievieti” (Atkl 12: 1), kuru liturģija skaidro kā Jaunavu Mariju. Viņa ir Kristus Māte un Baznīcas Māte. Fatimas Dievmātes godināšana viņas „mātišķās un līdzcietīgās sirds” dēļ (Pijs XII, 1946. g. 13. maijā) rosina apdomāt ciešo saikni starp Marijas garīgo mātišķību un atpestīto ļaužu pienākumiem pret viņu.

Kristīgās dzīves atjaunotnē svarīgi vērsties pie Marijas kā Baznīcas Mātes, kā tikumu parauga (*Lumen*, 65). Ja katra māte ne tikai dzemdē, bet arī stiprina un audzina savu bērnu, tad Marija kā Māte sadarbojas dievišķās dzīves dzemdēšanā un attīstībā attiecībā uz katru individuālu dvēseli. Marija sadarbojas Baznīcas locekļu žēlastības dzīves izaugsmē ar nemītīgām lūgšanām. Viņu rosina kvēla mīlestība uz Dievu, Viņa svētflaimīgs

skaatījums, Dēla Jēzus attīstības atcere un viņas pašas noietais „ticības svētceļojums” (*Lumen*, 58).

Baznīcas Māte sadarbojas dievišķās dzīves attīstībā dvēselēs ne tikai ar vēršanos pie Dēla Jēzus. Viņas iespaids pastāv arī piemēra došanā. Vārdi rosina, piemēri piesaista (*Verba movent, exempla trahunt*).

Marijas izcilais svētums bija ne tikai Dieva brīvs vienreizējs devums, bet arī auglis viņas nemitīgai un dāsnaī brīvas gribas sadarbībai ar Svētā Gara iekšējām ierosmēm. Jaunava atdeva augstāko godu Vissv. Trīsvienībai ar pilnīgo saskaņu starp Dieva žēlastību un cilvēka dabas darbību. Kopš piekrišanas Dieva gribai pie pasludināšanas (Lk 1: 38), Marija visu sevi veltīja kalpošanai debesu Tēvam, iemiesotajam Vārdam, kas bija kļuvis viņas Dēls, arī visai cilvēcei.

Dievam jāpateicas par viņa darbību Marijā visas cilvēces labā. Visiem ticīgajiem būtu arī mīlestībā jāgodina Marija, lūdzot viņu sv. Anselma vārdiem: „Godpilnā kundze, palīdzi mums būt cienīgiem doties augšup pie tava Dēla Jēzus, kas caur tevi labvēlējās nonākt mūsu vidū.” Uz Pestītāja žēlastību, viņa un mūsu garīgās Mātes spēcīgo aizbildniecību un cēlo svētumu mums jāatbild ar neatlaidīgu apņemšanos godināt Jēzu Kristu un svēto Jaunavu ar dievbijīgu sekošanu viņu tikumu paraugam. Koncils atgādina: „Ticīgajiem jāatceras, ka īsta godināšana nozīmē nevis neauglīgu un pārejošu sentimentalitāti vai tukšu lētticību, bet sakņojas patiesā ticībā, kas mums palīdz atzīt īpašo cieņu, kas piemīt Dieva Dzemdētājai, un mūs mudina mīlēt savu Māti ar bērna mīlestību, kā arī līdzināties viņai tikumos” (*Lumen*, 67).

Sekošana Jaunavas Marijas paraugam atvieglo un dara patīkamāku uzticīgu sekošanu Kristum. Marija vienmēr bija izpildījusi Dieva gribu, tāpēc viņai pirmajai pienākas Kristus cildinošie vārdi saviem sekotājiem: „Kas izpilda mana debesu Tēva gribu, tas ir mans brālis un māsa un māte” (Mt 12: 50).

Būtu jāatzīst „Dieva Pestītāja labestība un mīlestība” (Tit 3:4), kad Viņš

sekošanu Jēzum atvieglojis ar paraugu Mātes personā. Viņā atrodams paraugs kā vīscienīgāk pieņemt sevī Dieva Vārdu. Viņa sniedz piemēru kādā veidā pazemīgi un reizē augstsirdīgi īstenot Dieva uzticēto misiju šajā pasaulē, attiecībā uz savu un līdzcilvēku pestīšanu. Baznīcas Māte var uzrunāt ticīgos ar apustuļa Pāvila vārdiem: „Es jūs aicinu: topiet līdzīgi man, kā es līdzinos Kristum” (1 Kor 11:1). Apcerot Mariju, ticīgie var gūt no viņas ierosmi pašlāvīgai lūgšanai, gandarē praksei un Dieva bijāšanai.

Dievišķais Pestītājs atstājis katram no mums savu Māti garīgā mantojumā, līdz ar žēlastību un tikumiem, ar ko viņu apveltījis, lai viņa varētu to izliet pār mums ar savu spēcīgo aizbildniecības ietekmi un mūsu labprātīgu sekošanu viņai. Marijas garīgā mātišķība pārsniedz telpu un laiku, pieder pie Baznīcas vispārējās vēstures, jo viņa vienmēr bijusi klātesoša Baznīcā ar savu Mātes palīdzību.

Lai Marijas Bezvainīgā Sirds ir visiem kristiešiem par paraugu pilnīgā mīlestībā uz Dievu un tuvākiem; lai tā tos ved pie svētajiem sakramentiem, kuri šķīsta dvēseles no grēku traipiem un pasargā no tiem. Lai tā arī rosina gandarīt par neskaitāmiem pāridarījumiem dievišķajai majestātei. Lai tā mudina pilnveidot brālības saiknes visu kristiešu vidū.

Baznīcu un cilvēci Dieva Mātei Marijai un viņas Bezvainīgajai Sirdij veltīja Pijš XII 1942. g. 31. oktobrī. Pāvils VI veltīšanos atjaunoja 1964. g. 21. novembrī. Vēlāk to izdarīja sv. Jānis Pāvils II 1984. g. 25. martā. Sekojot dokumenta ierosmēm, atjaunosim personīgi savu veltīšanos Baznīcas Mātes Bezvainīgajai Sirdij, cenšoties dzīvot saskaņā ar Dieva gribu, kalpot Dieva bērna garā un dievbijīgi sekot debesu Karalienes Marijas paraugam.

Pāvests dokumentu noslēdz ar mierinošu pārliecību, ka debesu godpilnā Karaliene un mūsu vismīlākā Māte nekad nemitēsies palīdzēt visiem un katram savam bērnam, viņa nekad nemitēsies būt par debesu aizbildni visai Kristus Baznīcai. **JKV**

LIELDIENU UZVARA

Pirms 50 gadiem - 1967. gada Lieldienās bīskaps Julijans Vaivods katedrālē teica sekojošu uzrunu. (otrais turpinājums)

Ne jau tukšais Kristus kops vien liecina par Pestītāja augšāmcelšanos. Mums ir vēl rakstītas liecības no Kristus augšāmcelšanās aculieciniekiem. Tie ir Jaunās Derības Svētie Raksti, kuru autori bija Kristus nāves, apbedīšanas un, pēc augšāmcelšanās, parādīšanās tiešie liecinieki.

Cik kūtri šie aculiecinieki sākumā bija ticēt augšāmcelšanās brīnumam, tik ne ar ko nenobaidāmi liecinieki kļuva pēc tam, kad paši savām acīm redzēja Pestītāju parādāmies. Ne draudi, ne cietums un vajāšanas, nedz pati nāve nespēj viņus atbaidīt no šī brīnuma daudzinašanas. Viņi uzskatīja par svētu pienākumu cildināt Kristus augšāmcelšanos, jo tā viņus pašus bija pārliecinājusi, ka Kristus tiešām bija Dievs un tāpēc visiem pienākas Viņa mācību pieņemt un pildīt.

Nezinu vai kāds vēsturnieks būtu ar mieru nomirt tādēļ, lai pierādītu, ka viņa grāmatās rakstīta īsta patiesība. Bet to grāmatu autori, kurās liecināts par Kristus augšāmcelšanos, labāk aizgāja mocekļu nāvē, nekā atteicās no tā, ko par Jēzu Kristu bija rakstījuši.

Cik mazvērtīgi tad ir pret šīm grāmatām visi augšāmcelšanās pretinieku raksti, kas tāpēc vien radušies, lai viņu autori saņemtu honorāru.

Lieldienu brīnuma nozīmi jāskata garīgā un laicīgā plāksnē. Kristus augšāmcelšanās bija patiesa, jo patiesa bija viņa nāve uz krusta. Un tikai īsti ticīgs kristīgais spēj pilnīgi saprast šīs krusta nāves nozīmi, jo viņš zina cik nožēlojamā garīgā stāvoklī atrodas cilvēku dzimums pēc iedzimtā grēka.

Starp Radītāju un viņa augstāko radību - cilvēku bija nepārrēdzama plaisa, ko neviens

cilvēks, nedz visi kopā nevarēja pārvarēt. Mūsu ciltstēva Ādama grēks bija īsta garīga katastrofa priekš viņa paša un visiem viņa pēcnācējiem, ieskaitot arī mūs visus!

Ir leģenda, ka Ādams pirms sava grēka ir lūdzis Dievu parādīt šī grēka sekas un Dievs viņam parādījis trīs jūras: sviedru, asaru un asiņu jūru.

Tie, kas netic Dievam un stāstam par iedzimto grēku, lai tā īsti platām acīm paskatās pasaulē un pagājušo laiku pasaules vēsturē, tad sapratīs, kāpēc tikai cilvēki ir slīkuši un slīkst šinīs sviedru, asaru un asiņu jūrās.

Fakts, ka ir vai ar roku taustāmas šīs materiālās jūras, kā iedzimtā grēka sekas, tiešām tad jābūt garīgajām šā grēka sekām. Lai gan Pestītāja krusta nāve neiznīcināja materiālās grēka sekas, tā aizpildīja plaisu starp Dievu un cilvēkiem un deva labas gribas cilvēkiem iespēju pēc nāves nokļūt tanī vietā, kurā Kristus tūlīt pēc savas augšāmcelšanās ievēda Vecās Derības dievticīgos cilvēkus, par kuriem šodien dziedājam dziesmā „Priecīga ir mums šī diena”. Ja te visi dzīvojam simboliskajā „asaru ielejā”, tad vismaz pēc nāves ticīgajiem ceļš brīvs uz to valstību, kur nebūs ne sviedru, ne asaru, nedz asiņu.

Nāve ir visas dzīvās radības ienaidnieks un no tās bēg viss, kas dzīvs, bet nekas nevar izbēgt. Kā tās trīs jūras, tā arī nāve ir iedzimtā grēka sekas un tās visas, kā jau teicu, palika arī priekš atpestītās cilvēces.

Bet Baznīcas lūgšanās ir teikts, ka Pestītājs ar savu krusta nāvi un augšāmcelšanos ir izrāvis nāvei dzeloni. Simboliskā izkopts viņai gan atstāta un viņa savā laikā nopļauj katru, bet dzeloni, jeb asumu, nāvei Kristus tiešām ir izrāvis, jo kā viņš pēc nāves cēlās no miroņiem, tā ir apsoliļjis uzmodināt labākai dzīvei visus, kas viņam tic un viņa žēlastības izlieto, lai izpelnītos laimīgu mūžību. Lūk, tas ir iemesls, kāpēc cilvēki turas pie ticības. Mēdz teikt, ka grūti dzīvot, bet mirt negribas. Jāmirst visiem, bet ticīgajiem vieglāka nāve.

Ko Kristus augšāmcelšanās mums deva laicīgā plāksnē, to Pestītājs pateica, parādīdamies saviem mācekļiem. Viņa pirmie vārdi bija: „Miers jums!” Apustuļi nebija kara stāvoklī ne ar Kristu, nedz ar pārējiem cilvēkiem. Tātad ar to domāts iekšējais dvēseles miers. Bet pēc Kristus nāves viņi atradās šaubu stāvoklī, kā to zīmīgi izteica divi mācekļi ceļā uz Emausu. „Mēs cerējām, ka viņš atpestīs Izraēli, bet šodien jau trešā diena...” Trešā diena pēc Kristus nāves, tāpēc jūtas vīlušies un bēg no Jeruzalemes, lai gan ir dzirdējuši baumas par Pestītāja augšāmcelšanos. Toties kad paši viņu pazina, tūlīt paši priecīgi griezās atpakaļ. Nekādu vairs šaubu. Lūk, šo garīgo mieru Kristus deva saviem mācekļiem pie katras parādīšanās, lai viņu ticību nenomāktu šaubas. **JKV**

(Nobeigums sekos)

SV. JĀŅA PĀVILA II VĀRDI FATIMĀ 1982.g. 13. MAIJĀ

Marijas mātišķība īpašā veidā atklājas tajās vietās, kur viņa sastop mūs: savās mājvietās, tur, kur ir jūtama Mātes īpašā klātbūtne. Ir daudz tādu mājvietu. Tās ir dažādas: no īpašiem stūrīšiem dzīvojamā mājā vai mazām ceļmalu adorācijas vietām līdz kapelām un baznīcām, kas celtas viņas godam. Tomēr, dažās vietās Marijas klātbūtne ir jūtama jo sevišķi dzīvi. Dažreiz šīs vietas tālu izstaro savu gaismu un pievelk cilvēkus no tālienes. Šī gaisma var pārsniegt diecēžu, veselu tautu robežas, vai pat valstis un kontinentus.

Visās šajās vietās brīnišķīgi realizējas krustā sistā Jēzus unikālais testaments: dievišķā Māte kļuva par katra cilvēka Māti. Šajās vietās cilvēks jūt, ka ir Marijai uzticēts; viņš iet uz turieni, lai būtu ar viņu kopā kā ar savu Māti; viņš atver viņai savu sirdi un izstāsta viņai visu: viņš ņem viņu pie sevis, tas ir, viņš ievēd viņu visās savās problēmās, kas ir palaikam grūtas. Viņa paša problēmās, ģimenes, sabiedrību, tautu un visas cilvēces problēmās.

No tā laika, kad Jēzus, mirstot uz krusta, sacīja Jānim: „Lūk, tava māte”, no tā laika, kad „māceklis ņēma viņu pie sevis”, Marijas garīgās mātišķības noslēpums ir neierobežoti realizējies vēsturē. Mātišķība nozīmē rūpēties par bērna dzīvību. No tā laika, kad Marija ir visu mūsu Māte, viņas rūpes par cilvēka dzīvību ir universālas. Mātes rūpes pilnīgi aptver bērnu. Marijas mātišķības sākums ir viņas rūpēs par Kristu. Kristū krusta pakājē viņa pieņēma Jāni un Jāņa personā visus mūs pilnīgi. Marija mūs visus pieņem ar īpašu gādību Svētajā Garā. Jo, tā kā mēs apliecinām ticības apliecībā, Viņš ir „atdzīvinātājs.” Tas ir Viņš, kas pilnveido dzīvi, kas atvērta uz mūžību.

Tādējādi, Marijas garīgā mātišķība ir līdzdarbošanās Svētā Gara „atdzīvinātāja” spēkā. Tā ir viņas pazemīgā darbība, kura saka par sevi: „Lūk, es esmu mana Kunga kalpone” (Lk 1: 38).

Marijas garīgās mātišķības noslēpuma gaismā centīsimies izprast īpašo Fatimas vēsti, kas sākās no 1917. g. 13. maija līdz tā paša gada 13. oktobrim.

Baznīca ir vienmēr mācījusi un turpina atzīt, ka Dieva atklāsme tika pabeigta Jēzū Kristū, kas ir šīs atklāsmes pilnība, un „ka nav vairs jāgaida kāda jauna publiska atklāsme pirms mūsu Kunga Jēzus Kristus parādīšanās godībā” (*Dei Verbum* 4). Baznīca novērtē privātās atklāsmes pēc saskaņas kritērija ar šo vienīgo publisko Atklāsmi.

Ja Baznīca ir pieņēmusi Fatimas vēsti, tas ir vispirms tāpēc, ka šī vēsts satur sevi patiesību un aicinājumu, kura pamatsaturs ir paša Evaņģēlija patiesība un aicinājums.

„Gandariet par grēkiem un ticiet Evaņģēlijam” (Mk 1: 15): šie ir pirmie vārdi, kurus Mesija saka cilvēcei. Fatimas vēsts savā pamatkodolā ir aicinājums uz atgriešanos un gandarišanu tāpat kā Evaņģēlijā. Šis aicinājums izskanēja XX gadsimta sākumā, un tādā veidā tas attiecas īpaši uz šo gadsimtu. Liekas, ka Dievmāte ar īpašu vērību ir lasījusi laiku zīmes, mūsu laika zīmes. **JKV**

(Nobeigums sekos)

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā kalpošana Gailezera slimnīcā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā. Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”

Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.

Informācijai sekot līdzi katedrāles ziņojumu dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)

Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks (26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās, Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa, Anna (25959377)

Šonšates Dievmātes lūgšanu kopiena - info: varaviknesplus@gmail.com

Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!

Sv. Jēkaba katedrālē

Dziedināšanas dievkalpojums

Sestdien, 20. maijā

plkst. 18:00

Svētdien, 4. jūnijā

Harizmātiskai kustībai - 50

Slavēšana un liecības plkst. 16.00

***Svētā Mise ar
Iestiprināšanas sakramentu plkst 18.00
(vada V.E. Arhibīskaps)***

*Sveikšana un jautājumi,
agape pēc sv. Mises*

***Tikšanās šķirtajiem
Cilvēciskam un garīgam atbalstam***

**Katra mēneša 2. svētdienā
plkst. 15:30**

**Katedrāles svētdienas skolas telpās
Mazā Pils iela 2**

Papildus info:

Normunds Grasmanis,

tālr.: 27477166

e-pasts: celspievina@gmail.com

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 700 eks.

www.jekabakatedrale.lv